

חיבוק ונישוק בנים ובנות הגדולים

שמעתי בשיעורו של מחנך גדול שליט"א שכהיום נחוץ מאד שההורים יחבקו וינשקו את בניהם ובנותיהם אפילו כשהם כבר גדולים, והיינו בין שהאם תנשק גם הבנים שלה על אף שהם גדולים - והאב ינשק בנותיו הגדולות, ולכן אני רוצה לשאול לכבודו מה דעת הרב בזה, וגם אם הוא מותר לפי הלכה

כמהים לזה ביותר, ונכלל בזה גם חיבוק ונישוק בכדי שלא תלכו לרעות במקומות אחרים רח"ל.

בל להיות תמים

והנה יש הרבה שחושבים שהרי זה נוגע רק במשפחות אחרות, אבל אצלי במשפחתי הנעלה והחשובה לא שייך כזאת ומאן דכר שמיה מעניינים אלו.

והנה אין אני רוצה להאריך כמה 'נאאיווקייט' טמון בזה, ותכלה היריעה מהכיל ממה שידוע אני מנסיוני האישי מאנשים שחושבים כן בתמימות, אמנם בניהם ובנותיהם באו אלי בבכיה עם מעשיות שתמסר שערות ראש רח"ל ואכמ"ל, ולכן אין לנהוג כמו בת היענה הטומנת ראשה באדמה בעת שרוצים לתפסה, ואם רוצים להרבות קדושה וטהרה בילדינו יש ליתן כמות גדולת תחושה ואהבה וחיבה לילדינו גם ע"י חיבוק ונישוק ואף להילדים הגדולים כבר, והשי"ת יערה עלינו ועל צאצאינו רוח טהרה ממרומים.

בשב"ק, וממילא ראינו שלא הקפידו על דברי הפלא"ה ונקטו כשיטת החיד"א, ובפרט דכנ"ל - וכיבואר לקמן - נחוץ הוא מאד בימינו אלה וממילא אין להחמיר בזה כלל.

אם אין נותנים את תחושת האהבה לילדים בבית הם ימצאו אותם במקומות אחרים

והמציאות הכאובה מעיד ע"ז, וכמו ששמעתי אני בעצמי מכמה וכמה שעברו על חייבי כריתות בשנות נעוריהם, וכששאלתי אותם מה היה הגורם לזה, נענו ואמרו לי משום שקיבלו תחושת אהבה וגם לרבות מעשי חיבה כגון חו"ג מכל מיני אנשים ירודים ומגונים, וזה נתן להם תחושה מופלאה של אהבה מה שהיה נחוץ להם לנפשם עד למאוד, אבל לדאבון לב לא קיבלו אותם בביתם מהוריהם, ומזה נתרדרו עוד ועוד רח"ל. ולכן החכם עיניו בראשו ולא יהיה מן המחמירים במקום שצריכים להקל, ובדאי מוטל על ההורים ליתן לילדיהם את תחושת האהבה הכי גדול ששייך אשר הם

נגיעה נותן תחושה גדולה של אהבה וחיבה

הנה יש לידע שאחד מהדרכים הכי נעלים לבנות קשר של אהבה וחמימות בין שני אנשים, הוא ע"י נגיעה בכלל ונגיעה של חיבה בפרט, ודבר זה כבר מבואר בשו"ע ובפוסקים ומשום זה הזהירו על נגיעה באשה (שו"ע י"ד קצ"ה) וכו', והנה כהיום בפרט שיש כל מיני ענינים ברחוב המראים פנים של חיבה וכו' רח"ל, נחוץ מאד שהילדים יקבלו ה'זוארעמקייט' והאהבה והחיבה במדה גדושה בביתם מהוריהם, וממילא בודאי כדאי ליתן ליתן להם התחושה הלו גם ע"ד נגיעה כחיבוק ונישוק על אף שהם כבר גדולים.

מותר עפ"י הלכה ואין להחמיר בזה
הנה בשו"ע (אבן העזר סי' כ"א) מבואר דדבר בורות הוא לאח ואחותו לנשק ואינו מן הנימוס לעשות כן. וההפלא"ה סובר דכמו כן הורים עם ילדים גדולים אין לחבק ולנשק, אבל מאידך כתב החיד"א דמותר בהורים עם הילדים ורק לאחיו ואחותו יש לאסור, והנה הלכה ויוחאת בבני ישראל שהבנים מנשקים את אדם

המשך מעמוד 2

עניני הפרשה

וזה נתן חיזוק רב ליוסף הצדיק במשך כל שנות גלותו וכנ"ל.

קריאת התורה בימי החנוכה בענין יוסף הצדיק

ויתכן שזה הרמז שבכל שנה ביומין דחנוכה קוראים בתורה מענין יוסף הצדיק, דדמיין שני העניינים להדדי וכדאמרן, והרי אלו הדברים יתנו חיזוק רב לכלל ישראל במשך שנות גלותם, שעם כל הצרות שעוברים עליהם יתחזקו היטב באמונה ובטחון בבוכ"ע, לדעת שהכל נעשה בחשבון מדוקדק היטב ובהשגחה פרטית ומיוחדת, ובמהרה יושענו ויגאלנו שנית בביתא משיח צדקינו בב"א.

עשה כן הקב"ה להראות לצדיק את הנס וההשגחה הפרטית שהוא מושלך לתוך בור גורא של נחשים ועקרבים, אולם זוכה לראות שם בעמ"ק הבכא בישועת ה'.

ובזאת יובן סמיכות שני הדרשות הנ"ל של רבי נתחום להדדי, האחד שצריך להדליק נרות חנוכה בתוך כ' בכדי לפרסם הנס לכל, ולהודיע שהשי"ת נמצא בתוך כלל ישראל ומשגיח עליהם גם בתוככי ההסתרה ביותר, כמו שהיה בחנוכה שהיה נס בתוך ההסתרה שלא נצחו כ"כ במלחמה. ולזה סמך הדרש השני עם הנחשים והעקרבים בבור שהושלך שמה יוסף הצדיק, שגם לו נעשה נס גדול בתוך ההסתרה,

שבדיק רב ובהשגחה רבתית הזמין השי"ת ליוסף בור שזכה המלא בנחשים ועקרבים, בכדי שכשיושלך יוסף לתוכו יתחזק ביותר כשיראה שנעשה עמו נס ופלא שלא מזיקים אותו הנחשים ועקרבים, וזה יוכיח לו שהקב"ה נמצא עמו אף בתוך שחכך הגלות ובזאת יתחזק באמונה איתנה בבוכ"ע במשך כל שנות גלותו במצרים.

והשתא יובן כוונת המסורה שהובא בבעל הטורים, 'רק. ב' במסורה הכא, ואידך כי לא דבר רק הוא, שלא היה הבור ריקן שהרי היו בו נחשים ועקרבים, מים אין בו אבל יש בו נחשים ועקרבים' ע"כ. והיינו שלא דבר 'דיק' הוא מה שארע ליוסף שסתם במקרה הושלך לבור מלא נחשים ועקרבים, אלא בהשגחה מיוחדת

לזכות רפואתו השלימה של מורינו הרב שליט"א הונצח ע"י תלמידו המיחל לשמוע עוה"פ את שיעוריו הנחמדים והיקרים

לע"נ הרה"ח ר' גדליה דוד ב"ר אלטר חיים ע"ה נתנדב ע"י נכדו

"מקום זה ממתין עבורך! הרם את מתת ידך הנדיבה למען הוצאת הגליון הזה"